

עין משפט גר מוצה

בא רב מיהי פיה מהל
אסורי טיאל גולה
הי סנה לאהין קמי טור
שיע אהיע סתון כפ ספק
ז :

סכ ב מיהי פיה מהל
אסורי טיאל גולה
הי סנה לאהין קמי טור
שיע אהיע סתון כפ ספק
ז :

ג ג מיהי פיה מהל :
נא ד מיהי פיה מהל :
גירסינן הלה ככ
סנה עמין ג טור שיע
אהיע סתון ינ ספק ז :
גב ה מיהי פיה מהל כ
טשיע אהיע סתון כ
ספק ז :

תוס' חד מקמיא

אמר רב נתנאל אהי שמואל
כל פשתה עיר שנים
אחר בעלה ושאה שוב
אין נשתברת. ולא אמר
אלא שאין דעתה להנשא
אבל דעתה להנשא
כהנשאת :

מוסף רש"י

מראה בו אינה צריכה
להמתין שלשה
חדשים לאחר מליאה.
דפקרטייהו לנשואין ואיה
בכלל שאר תקנות שניות
המניס לנל שאר הנשואות
שניות להתמן אחר
ימיתן מעלתן :ו' חדשים
וכבודו :ו' נתן לה בג' וצריכה להתמן שלשה
חדשים ואפי' גולה
למתיק קטנה נמשכות.
לא חלקו המניס מתקמן
בנשואות :ו' :

לד :

תל עליו תחלה שאין יכול לקדש ולא לעשות שליח עד שיגדיל דלון מעשה קטן כלום ואר"ת דבכל ספרים קדמונים כן (א) אבל בספר שבר על גבי תהלים גרס בשופעות מתוך ג' לאמר ג' לאחייוני אינהו ולאמר ג' שנים ויום אחד הוא לבאה ומתוך י"ב לאחר י"ב לאחייוני אינהו ואם ועלו כשהיו בנדלות איכא ט"ו חטאות וזין לגירסת הקונטרס וזין לגירסת זו שופעות לאו דוקא אלא שראתה ולא טבלה בימים וגירסת ר"ת שראתה בתוך ג' ולא טבלה עד לאחר י"ב :ו' ולא כמעשה ער ואונן דאיצו התם שי"א ברבבה. משמע דקטור לשמש שלא כדרכה וימיה דכפי"ב נדנדים (דף כ:) אמר היא דתתיא לקמיה דרבי ואמרה ליה שולטן ערכמי לו והפכו אמר לה נתי התורה המיתקן לו ומסיק להכחם הכי והפכו וזקן שלא כדרכה לפי שמטערת בינו שנה' (בראשית לז) וישכח אותה ויבטח שעינה אותה שלא כדרכה וכן אס תענה את נבותי (שם לז) שלא כדרכן דאי הפכו היא למעלה והוא למטה לא היחה קובלת על כך וכן צפ' ארבע מיתות (פסדרין דף נח:) אמר עובד כוכבים הבא על אשתו שלא כדרכה חיוב מיתה ופריך מי איכא מידי דישאל לא מייחייב ויבטח כוכבי' מייחייב (טו) והיינו האי לא ממייחייב ויינו דישאל שרי דאי איכא אסור בישראל ינשא דמייחייב עובד כוכבים מיתה דלאחרתן זו היא מיתתן כמו בגלו ושאר דברים ואר"ת דהתם מייירי בלא הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השמתת זרע לא הי כמעשה ער ואונן עוד אמר ר"י דלא חשו כמעשה ער ואונן אלא כשמתכוין להשתית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אבל באקראי בעלמא ומתחיה לנא על אשתו שלא כדרכה שרי כדלמרי' נדנדים (דף כ:) כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו ישעשה משל לשבר הבא מן הטוב ודי מן הציד רצה אוכלו עלי רצה אוכלו מנושל רצה שלוק: התורה חסה על הבשרי בה. שלא יכול ערק מעל פניה אע"ג דמיד שמעמוד תפלוט ומתנדן לטובל מ"מ נמשא שהמורה חסה כל זמן שלא שמעוד או שחתן מוק קודם שמעמוד כדי שלא תפלוט: דעתא ע"ך הוא. אמר רבינו תם משום ההיא עובדא

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

ואם אמר איבערא בביאה ראשונה. מיהודה כדלמך לקמן דער ואונן שלא כדרכן שמשו: **באצבע מעכה**. קודם ביאה ופתחה פתוח והיו ליה כבי' ביאות: **כל מועכות של ביה רבי**. הנשיות צמוליהו באצבעותיהן תמר שמן: **כל ל"ד חדש**. שמיטתן יוקן: **דש חכפנים וזורה מבחן**. כדי שלא תמעבר ומגמול את בנה וימות: **אלא כמעשה ער ואונן**. אלמא תמר פתח פתוח היה לה: **אוסר**. ואשה (כ) [אשר] ישכב אש אותה שכנת זרע ורחלו צמים. אותה מיעטוה הוא: **פרט לכלה**. דלא בעינא טבילה משום טומאת ביאה ראשונה כדמפרש טעמא לקמן: **הון**. שם חסם: **על פקשטי כל**. כהל ושרק שנתנת על פניה ולא תטבול ועיורוס המים: **לפי שאין אשח מחטנרס מביאה ראשונה**. ולא שכנת זרע קרין ציה דלון ראוי להויער ומיחו מיעוטא משכבת זרע לא נפקא האילן והאי מקום ראוי להויער הוא צביאה שניה ומשום נוגע בשכבת זרע נמי לא מיטמילא דטומאת בית הסתרים לא מטמאה אלא שגורת הכתוב היא צביאה וכן הוא במסכת נדה (דף טז:) **להעראש**. שלא הויער אי למ"ד צריקה אי למ"ד הנכנסת שגרה: **שלא כדרכה והעראש משי' נפקא**. שלא כדרכה אינו מקום זרע הערלה לאו שכנת זרע הוא דלון כאן זרע הלאך תרתייהו משכבת זרע מיעוט: **לכת רב חסדא**. עשר ששית עשר שנים אחר בעליך הראשון ורמי בר חמא הוי: **אמר שמואל וכוך**. הנשים שנבעלו: **לריכות להמתין**. מלהנשא שלשה חדשים אחר ביאתן חוץ מניורת ומשומרת קטנה וע"ג דפטח עובדי' כוכבים ושפחה וזוית הן לא גורי רבנן בקטנה להתמן אחר עבילת גיורת ומשומרת כלום. ומדקאמר שמואל חוץ מניורת קטנה מכלל דכולן דקאמר אקטנות נמי קאי דקטנה בת ישראל צריכה להתמן וע"ג דלאו בת צניס היא וכן כפן הבחנה בין זרעו של ראשון לזרעו של שני גזיר רבנן משום גדולה: **וכאלי**. נפקא מבעלה קמא: **אי במיאון האמר שמואל דלא בעיא**. המתניו דליכא למיגור משום גדולה דלון גדולה יולדת במיאון: **וגזיר**

מסורת הש"ס

(א) וע"י מוס' טועה כד.
דיה שאילה. (ב) ומכונות
ק: (ג) ולקמן ה: (ד) ודף
מכ: דיה רבי יוסף.

תורה אור השלם

1. וידע אנון כי לא לי
ידידה הוירע ויהי אם בא
אל אשת אחיו ושחתי
ארצה לכלתי נתן ט
לאחיו בראשית לח ט
2. וידע בעיני יי אשר
עשה ורמת גם אחו
3. ואשה אשר ישבב
איש אתה שבתך ורע
4. ורעו במים וטמאו עד
דערבם ויקרא טויח

גליון הש"ס

גם' והא דתב' ע"ן פ'י
רשי' כמחש' כחשית י' ל'
והכל' ש' ש' מדרכ'
רבה: **ש' באצבע מעכה**
ע"ן לקמן פ' ע"א תרי'
שלא הלה: **ש' אבל**
יעשה להנשא. ע"ן
כמכות דף ס' ע"ב בשי'
דיה איתקיה:

הגהות הב"ח

(א) תוס' דיה (בע"א)
מתוך ובי דבכל ספרים
קדמונים כן אלא בספר
ר"ב ס"א וכן בספר סו:
(ב) דיה ולא וי' ועובד
כוכבים מייחייב ועל כדחק
האי לא מייחייב: